

хово слободно, утемељено и оправдано коришћење. Маринковић се тако исказује као истински архитекта на више нивоа – сувереним владањем геометријом и пропорцијама, особеном ликовношћу посебно израженој у детаљима али и суптилним познавањем психологије архитектонских форми. Стога је он уједно и модеран и постмодеран, а његова

архитектура нам се представља као један од данас ретких аутентичних и озбиљних ауторских прилога одговору на питање шта је то савремено српско сакрално градитељство. Овим одликама опус Димитрија Маринковића такође нимало не заостаје за савременим светским градитељским токовима у овој области.

ПРИКАЗИ

Жан-Клод Ларше: *За једну етику рађања: елементи папирисичке антропологије*

Превод с француског: Ирина Радосављевић

[наслов изворника: Jean-Claude Larchet, *Pour une éthique de la procréation: Éléments d'anthropologie patristique*, Cerf, Paris 1998],

Издавач: Истина, Београд–Шибеник 2008,

Едиција: Савремено богословље, књига 2, 183 стр. ; 21 cm

ISBN: 978-86-82555-30-8

Збирка студија угледног православног теолога и филозофа Жан-Клод Ларшеа представља право освежење у нашој средини на пољу разматрања „биоетичких“ проблема који су већ деценијама један од главних предмета интересовања мислећих људи, нарочито на Западу. Кажемо „освежење“, будући да су досадашњи покушаји у нашем теолошком мњењу били углавном „памфлетске“ природе, што се донекле и може разумети с обзиром на пасторални значај поменутих проблема.

Заснивање аутентичног православног богословског става није могуће без узимања у обзир целокупног Предања чији је конституент, поред Светог Писма и богослужбеног предања, свакако и светоотачка мисао. Наравно, ово заснивање подразумева и могућност заузимања кри-

тичког става у разматрању појединих елемената Предања; међутим, данас често заборављамо да критички став може бити релевантан само уколико и сам извире и креће се у границама Предања.

Став који г. Ларше заузима у односу према светоотачком предању и начин на који га презентује читаоцима је у складу са горе реченим. Он слободном расуђивању читаоца износи више међусобно различитих ставова према којима ненаметљиво заузима и сопствени. Иначе, начелни ставови писца у вези са проблемима којима се студије сабране у овом Зборнику баве јасни су већ из самог увода.

Поред Увода, Зборник садржи још пет студија које се баве следећим темама: Неplодност; Контрацепција; Абортус; Статус ембриона; Генетске манипулаци-

је. Људска личност и природа као етичке норме. Ставови се износе у форми *pro et contra*, уз диференцијацију теолошких (источни и западни оци) и нетеолошких (философских и „медицинских“) извора. Аутор се према свим изворима односи критички, настојећи да разграничи, у већој или мањој мери, оно што је последица њихове културно–историјске условљености од ставова који се и данас могу прихватити као релевантни.

Студије г. Ларшеа представљају неизбежну компоненту у формирању целосног теолошког става у вези са поменутим проблемима, дакле, једног *Увода* у „православну биоетику“ (уколико је иста могућа). Поред овог *наширшичкој* елемента, било би неопходно да један такав увод садржи и темељну анализу малоброј-

них релевантних библијских места, као и начин на који се „библијска антропологија“ развијала (уколико јесте) у „мање грчким“ хришћанским теолошким срединама (нпр. сиријским), као и у нехришћанским јудаистичким и исламским предањима (на која узгред упућује г. Ларше).

Издавач и преводилац заслужују похвале, с тим да морамо поменути да постоје омашке које су се могле избећи мало темељнијим редакторским и коректорским приступом (тако, нпр., на страни 149, фуснота 464, читамо да се апокрифно Откривење Петрово читало у појединим палестинским црквама на „свету Петку“!).

У сваком случају, књигу топло препоручујемо читаоцима.

Букашин Милићевић

Здравко Пено: *Христос – Нова Твар* *Асијекџи љавославне космологије и анџројологије*

Издавач: Православни Богословски факултет

„Свети Василије Острошки“ – Фоча

Фоча – Острог, 2009

235 стр. ; 22 см

ISBN 978-99938-872-5-6

Пред нама је нова књига др Здравка Пена, *Христос – Нова Твар, асијекџи љавославне космологије и анџројологије*. У не баш претерано плодној теолошкој продукцији на нашим просторима, овакво дело свакако представља освежење. Ипак, намера нам је да овде пружимо превасходно критички приказ, пошто похвале, иако пријатније, пружају мање користи. Примедбе које ћемо изнети ипак нису су-

штинске и не умањују значај овог дела за хришћанску теологију уопште, а посебно за ону на српском језику. Наша анализа такође не пледира да буде ни потпуна ни свеобухватна, па ћемо се позабавити само неким конкретнијим моментима.

Књига је подељена на две области а) *О стварању светиа* и б) *О стварању човека*. Наслови поглавља не представљају изненађење, ако у обзир узмемо чланке